

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 575

Phẩm MẠN-THÙ-THẤT-LỢI (2)

Bấy giờ, Tôn giả Xá-lợi Tử bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, Mạn-thù-thất-lợi thật không thể nghĩ bàn. Vì sao? Vì pháp tướng mà Mạn-thù-thất-lợi đã thuyết không thể nghĩ bàn.

Phật bảo Đồng tử Mạn-thù-thất-lợi:

–Pháp mà ông thuyết thật khó nghĩ bàn, thật như Cự thọ Xá-lợi Tử đã nói.

Mạn-thù-thất-lợi bạch Phật:

–Pháp mà con thuyết không thể nói có thể nghĩ bàn, cũng không thể nói không thể nghĩ bàn. Vì sao? Vì tánh của không thể nghĩ bàn và có thể nghĩ bàn đều không thật có, chỉ có âm thanh. Tất cả âm thanh cũng không thể nói không thể nghĩ bàn hay có thể nghĩ bàn. Vì đối với tất cả pháp tự tánh đều là xa lìa. Người nào nói như vậy mới gọi là thuyết giảng chẳng thể nghĩ bàn.

Phật bảo Mạn-thù-thất-lợi:

–Đồng tử, ông đang nhập vào Tam-ma-địa chẳng thể nghĩ bàn ư?

Mạn-thù-thất-lợi thưa:

–Bạch Thế Tôn, con không đang nhập vào Tam-ma-địa này. Vì sao? Vì con hoàn toàn chẳng thấy tánh Tam-ma-địa này khác với con, vì chẳng thấy có tâm có thể nghĩ bàn về ngã và định này. Tam-ma-địa chẳng thể nghĩ bàn ấy, tánh của tâm và chẳng phải tâm đều không nhập vào được, làm sao có thể nói con nhập vào định này?

Lại nữa bạch Thế Tôn, xưa kia khi mới học, con phải tác ý nhập vào Tam-ma-địa này. Ngày nay, chẳng còn tác ý nhập vào định này nữa. Giống như người bắn giỏi, khi mới học bắn phải tập nhắm kỹ vào những đích lớn rồi mới kéo cung. Nhưng tập lâu ngày thành thạo, có thể bắn trúng đích nhỏ như đầu sợi lông, chẳng còn nhắm vào nơi đích lớn kia nữa, hễ muốn bắn chỗ nào, buông mũi tên ra là trúng. Cũng vậy, trước đây khi con mới học định này cần phải buộc niệm vào chỗ chẳng nghĩ bàn, sau đó mới có thể nhập vào định này. Tu tập lâu ngày thành thực, ở trong định này nhưng chẳng còn buộc tâm, mặc cho nó an trụ. Vì sao? Vì con đã thiện xảo đối với định này, tuần tự vào ra không còn tác ý.

Khi ấy, Xá-lợi Tử liền bạch Phật:

–Con nhận thấy đối với Đồng tử Mạn-thù-thất-lợi này chưa thể tin trọn vẹn. Vì sao? Dường như không thường trụ ở trong định này, nhưng không có định nào khác nhiệm mầu vắng lặng như định này.

Mạn-thù-thất-lợi liền thưa với Cự thọ Xá-lợi Tử:

–Đại đức, sao biết không có định nào khác vắng lặng như định này?

Xá-lợi Tử nói:

–Lẽ nào lại có định vắng lặng như định này?

Mạn-thù-thất-lợi đáp:

–Đại đức, nếu định này có thể chứng được thì có thể nói: còn định khác vắng lặng

như định này nhưng vô sở đắc.

Xá-lợi Tử nói:

–Mạn-thù-thất-lợi, lẽ nào định này cũng vô sở đắc?

–Đại đức, định này thật vô sở đắc. Vì sao? Vì tất cả định có thể nghĩ bàn thì có tướng có sở đắc, còn định không thể nghĩ bàn thì không có tướng có thể nắm bắt được. Định này đã được nói là không thể nghĩ bàn cho nên chắc chắn phải vô sở đắc.

Lại nữa Xá-lợi Tử, đối với định không thể nghĩ bàn này, tất cả hữu tình không ai không chứng được. Vì sao? Vì tất cả tánh của tâm đều lìa tánh của tâm. Sự lìa tánh của tâm được gọi là định không nghĩ bàn nên hàng hữu tình không thể có chứng đắc.

Phật khen Đồng tử Mạn-thù-thất-lợi:

–Hay thay, hay thay! Mạn-thù-thất-lợi trong quá khứ ông đã ở chỗ vô lượng Đức Phật gieo trồng căn lành, phát nguyện lớn lâu dài, đã tu phạm hạnh, đều dựa vào sự không đắc, nói ra lời gì đều mang ý nghĩa sâu xa. Mạn-thù-thất-lợi, lẽ nào chẳng phải vì ông trụ ở Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa nên bất cứ lúc nào cũng nói được ý nghĩa sâu xa?

Mạn-thù-thất-lợi liền bạch Phật rằng:

–Nếu do trụ nơi Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa con nói được như vậy, thì lại là trụ nơi tướng về ngã và trụ nơi tướng về hữu mà nói được như vậy.

Nếu trụ nơi tướng về hữu và trụ tướng về ngã mà nói được như vậy, thì Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cũng có chỗ trụ.

Nếu Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa có chỗ trụ thì Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cũng lấy tướng về ngã và lấy tướng về hữu làm chỗ trụ. Nhưng Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa xa lìa hai tướng trên, trụ không chỗ trụ. Như chư Phật trụ chỗ vắng lặng, nhiệm mầu, không khởi không tạo tác, không động, không chuyển, lấy đó làm chỗ trụ. Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa chẳng trụ pháp có, chẳng trụ pháp không, nên chỗ trụ này không thể nghĩ bàn.

Đối với tất cả pháp, Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa đều không hiện hành. Phải biết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa tức là cảnh giới không thể nghĩ bàn. Cảnh giới không nghĩ bàn tức là pháp giới. Pháp giới tức là cảnh giới chẳng hiện hành. Phải biết cảnh giới chẳng hiện hành tức là cảnh giới không nghĩ bàn. Phải biết cảnh giới không nghĩ bàn tức là Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, cảnh giới của ngã, pháp giới, không hai, không khác; không hai, không khác tức là pháp giới. Pháp giới tức là cảnh giới chẳng hiện hành. Phải biết cảnh giới chẳng hiện hành chính là Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Phải biết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa tức là cảnh giới không nghĩ bàn. Phải biết cảnh giới không nghĩ bàn tức là cảnh giới chẳng hiện hành. Phải biết cảnh giới chẳng hiện hành là cảnh giới không thật có. Phải biết cảnh giới không thật có tức là cảnh giới không sinh diệt. Phải biết cảnh giới không sinh diệt tức là cảnh giới chẳng nghĩ bàn. Cảnh giới chẳng nghĩ bàn và cảnh giới của Như Lai và cảnh giới của ngã, cảnh giới của các pháp đều không hai, không khác.

Thế nên, bạch Thế Tôn, nếu tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa được như vậy thì đối với đại Bồ-đề chẳng mong cầu chứng đắc. Vì sao? Vì Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa tức là Bồ-đề.

Bạch Thế Tôn, nếu thật biết cảnh giới của ngã tức là biết sự không chấp trước. Nếu biết không chấp trước tức là biết không có pháp. Nếu biết không có pháp tức là Phật trí. Trí Phật tức là trí chẳng nghĩ bàn. Phải biết, trí Phật không có pháp nào để mà

biết nên gọi là chẳng biết pháp. Vì sao? Vì tự tánh của trí này hoàn toàn không thật có.

Pháp không thật có thì làm sao đối với pháp giới chân thật có thể chuyển được tự tánh của trí này? Đã không thật có tức là không có sự chấp trước. Nếu không có sự chấp trước tức là thể chẳng phải trí. Nếu là thể chẳng phải trí tức là không có cảnh giới. Nếu không có cảnh giới tức không có chỗ nương tựa. Nếu không có chỗ nương tựa tức không có chỗ trụ. Nếu không có chỗ trụ tức không sinh diệt. Nếu không sinh diệt tức vô sở đắc. Nếu vô sở đắc tức không có chỗ để hưởng tới. Đã không có chỗ hưởng tới thì trí này không thể tạo các công đức, cũng không thể tạo cái chẳng phải công đức. Vì sao? Vì đây không có sự lo nghĩ về việc ta tạo ra công đức hay tạo ra cái chẳng phải công đức.

Trí không lo nghĩ là trí không thể nghĩ bàn. Trí không thể nghĩ bàn tức là trí Phật. Vì vậy, trí này không có sự chấp giữ cũng chẳng chấp giữ tất cả pháp, cũng chẳng phải ở khoảng trước, chẳng phải khoảng giữa hay khoảng sau, chẳng phải trước đây đã sinh, chẳng phải trước đây chưa sinh, không xuất hiện không chìm mất, chẳng phải thường, chẳng phải đoạn, lại không có trí nào khác sánh với trí này.

Do đây, trí này không thể nghĩ bàn, đồng với hư không, chẳng thể so sánh, không đây, không kia, chẳng phải đẹp, chẳng phải xấu. Đã không có trí nào khác sánh với trí này được, cho nên trí này không có sự ngang bằng và chẳng có trí nào ngang bằng. Do đây nên gọi trí này là không gì sánh bằng.

Lại không có trí nào khác có thể đối đãi được với trí này. Vậy nên trí này không có đối đãi, cũng không có không đối đãi. Do đây nên gọi là trí không đối tượng để đối đãi.

Phật bảo Đồng tử Mạn-thù-thất-lợi:

–Diệu trí như vậy không thể động ư?

Mạn-thù-thất-lợi thưa:

–Bạch Thế Tôn, diệu trí như vậy không thể động. Như thợ vàng đốt luyện thỏi vàng cho được tinh ròng, đúng lượng rồi thì không còn động nữa. Trí này cũng vậy, tu tập thành thực, không tạo tác, không chứng đắc, không sinh ra, không kết thúc, không khởi lên, không chìm, vững yên chẳng động.

Phật bảo Đồng tử Mạn-thù-thất-lợi:

–Ai có thể tin hiểu được diệu trí này?

Mạn-thù-thất-lợi thưa:

–Bạch Thế Tôn, nếu không hành được pháp nhập Niết-bàn thì cũng không thể hành được pháp sinh tử. Đối với thân, hành về hành tịch diệt. Đối với Niết-bàn, hành về hành bất động, không đoạn tham dục, sân giận, ngu si, cũng chẳng phải không đoạn. Vì sao? Vì tự tánh của ba độc này là xa lìa, chẳng tận hay bất tận, đối với pháp sinh tử chẳng vượt qua, chẳng rơi xuống, đối với các Thánh đạo chẳng lìa, chẳng tu. Đối với trí này, người ấy có thể tin hiểu sâu xa.

Phật khen Đồng tử Mạn-thù-thất-lợi:

–Hay thay, hay thay! Ông đã nói việc này một cách đúng đắn.

Bấy giờ, Cụ thọ Đại Ca-diếp-ba ở trước Phật bạch:

–Bạch Thế Tôn, trong tương lai, ai có thể tin hiểu, tu học nghĩa lý thâm sâu của pháp và luật này?

Phật bảo Cụ thọ Đại Ca-diếp-ba:

–Đời vị lai, chúng Bí-sô trong hội này đều sẽ tin hiểu, lãnh thọ, tu học nghĩa lý

thâm sâu của Pháp và Luật đã thuyết này, cũng có thể vì người khác mà giảng nói và truyền bá. Như đại trưởng giả bị mất ngọc vô giá. Tâm luôn khổ não, buồn rầu, chẳng vui. Sau đó có lại được, vui mừng hơn hở. Hôm nay, chúng Bí-sô trong hội này cũng như vậy. Nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa tin hiểu, tu học, sau không được nghe thuyết pháp môn này nữa, tâm luôn khổ não, buồn rầu chẳng vui, họ đều nghĩ: “Chẳng biết lúc nào chúng ta sẽ được nghe lại pháp thâm sâu này.” Sau đó, nếu được nghe pháp môn này thì vui mừng hơn hở, lại nghĩ: “Hôm nay ta được nghe kinh điển này tức là được gặp Phật, gần gũi cúng dường. Như cây Viên thể mới đâm chồi, chư Thiên trời Ba mươi ba vui mừng hơn hở vì chẳng bao lâu cây này sẽ nở hoa, hương thơm ngào ngạt, chúng ta mặc ý dạo xem. Chúng Bí-sô cũng như vậy, đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa tin thọ tu hành nên sinh hoan hỷ. Chẳng bao lâu, tất cả pháp của Phật họ sẽ được hiển bày.

Ấm Quang nên biết, đời vị lai, chúng Bí-sô nếu nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này tin hiểu, tu hành, tâm chẳng quên mất, tất ở trong hội đây đã được lắng nghe, vui vẻ thọ trì, giảng nói truyền bá, phải biết các vị ấy do nghe pháp này, vui mừng hơn hở, tin thọ tu hành, chẳng bao lâu họ sẽ hiển bày tất cả pháp của Phật. Sau khi Như Lai diệt độ, nếu vị nào thọ trì, giảng nói, truyền bá kinh điển này, phải biết đều là được oai thần lực của Phật gia hộ, khiến cho việc ấy thành tựu.

Ấm Quang nên biết, vị nào nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa vui mừng thọ trì, vị ấy đời quá khứ đã cõi gieo trồng nhiều căn lành, đã được lắng nghe với vô lượng Đức Phật, chẳng phải mới gặp hôm nay. Như kẻ đào ngọc bỗng nhiên gặp được Mạt-ni vô giá nên rất vui mừng. Phải biết kẻ ấy đã từng thấy ngọc này nên sinh vui mừng, chẳng phải nay mới thấy. Như vậy, đời vị lai các Bí-sô thâm tâm ưa thích, lắng nghe chánh pháp, bỗng gặp được Bát-nhã ba-la-mật-đa vui mừng lắng nghe, tin thọ, tu học. Phải biết ngày trước những vị ấy đã từng nghe kinh này với vô lượng Đức Phật, chẳng phải ở thời nay mới nghe được.

Ấm Quang nên biết, nếu các thiện nam, thiện nữ nghe Diệu Cát Tường thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa mà vui mừng hơn hở, thích nghe không chán, lại thường ân cần cầu thỉnh thuyết giảng. Các thiện nam, thiện nữ này trong quá khứ đã theo Mạn-thù-thất-lợi nghe thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa vui vẻ thọ trì, tin hiểu tu học, cũng đã từng gần gũi Mạn-thù-thất-lợi cúng dường, cung kính, nên được như vậy. Thí như có người gặp dịp vào thành ấp. Người ấy đã xem qua tất cả vườn rừng, ao hồ, nhà cửa, người vật trong đó. Thời gian sau đó, đi ở chỗ khác, người ấy nghe người ta khen rằng trong thành ấp này đã có nhiều thắng cảnh đẹp, liền sinh vui mừng, xin được kể lại. Nếu được nghe nữa người ấy vui mừng càng gấp bội. Bởi vì trước đây người ấy đã được thấy. Cũng vậy, đời sau các thiện nam, thiện nữ nghe Diệu Cát Tường thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa mà vui vẻ, thích nghe, không nhàm chán, lại ân cần thỉnh hỏi nghĩa lý thâm sâu, nghe rồi khen ngợi, vui mừng càng trội hơn. Phải biết hạng người này đều do đời trước đã từng gần gũi Mạn-thù-thất-lợi, cúng dường, cung kính, lắng nghe và lãnh thọ pháp này, nên đời này thành tựu được như vậy.

Bấy giờ, Cụ thọ Đại Ca-diếp-ba liền bạch Phật:

–Như Lai đã nói một cách đầy đủ về tướng trạng các hành động của các thiện nam... trong hiện tại và vị lai lắng nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa tin hiểu tu hành.

Phật dạy:

–Đúng vậy, đúng vậy, đúng như ông nói! Ta đã nói một cách đầy đủ về tướng trạng của các hành động của họ.

Mạn-thù-thất-lợi liền bạch Phật rằng:

–Tướng trạng các hành động của các thiện nam... trong hiện tại và tương lai nghe pháp thâm sâu này, phải biết tức chẳng phải tướng trạng các hành. Vì pháp đã nghe nhiệm mầu vắng lặng, tướng trạng các hành đều chẳng thể nắm bắt được, làm sao Như Lai thuyết như vậy: “Ta đã nói một cách đầy đủ về tướng trạng của các hành động của họ?”

Phật bảo Đồng tử Mạn-thù-thất-lợi:

–Đúng vậy, đúng vậy, đúng như ông nói! Tướng trạng các hành của các thiện nam trong hiện tại và vị lai nghe pháp sâu xa này đều chẳng phải tướng trạng các hành. Vì pháp đã nghe nhiệm mầu vắng lặng, tướng trạng các hành đều chẳng thể nắm bắt được. Nhưng khi nghe thuyết pháp sâu xa, họ vui mừng, thọ trì, tin hiểu, tu học, tức là ở quá khứ họ đã từng nghe, vui mừng thọ trì và tu hành nên mới được như vậy. Tướng trạng của các hành này đều dựa vào thế tục mà nói, chẳng phải trong thắng nghĩa có việc này.

Mạn-thù-thất-lợi nên biết, hiển bày rõ Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa tức là hiển rõ tất cả pháp của Phật, thông suốt việc chân thật chẳng nghĩ bàn.

Mạn-thù-thất-lợi, khi xưa, Ta tu học hạnh Bồ-tát, những căn lành chứa được đều do tu học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa được thành tựu viên mãn. Muốn trụ địa vị không thoái chuyển của Bồ-tát, muốn chứng quả vị Giác ngộ cao tột cũng do tu học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa được thành tựu.

Mạn-thù-thất-lợi, nếu các thiện nam, thiện nữ muốn chứa căn lành như các Bồ-tát đã chứa, phải học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này.

Mạn-thù-thất-lợi, nếu các thiện nam, thiện nữ muốn trụ bậc không thoái chuyển của Bồ-tát phải học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này.

Mạn-thù-thất-lợi, nếu các thiện nam, thiện nữ muốn chứng quả vị Giác ngộ cao tột phải học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này.

Mạn-thù-thất-lợi, nếu các thiện nam, thiện nữ muốn thông suốt hoàn toàn tướng bình đẳng của tất cả pháp giới, phải học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này.

Mạn-thù-thất-lợi, nếu các thiện nam, thiện nữ muốn hiểu rõ hoàn toàn tâm hành bình đẳng của tất cả hữu tình, phải học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này.

Mạn-thù-thất-lợi, nếu các thiện nam, thiện nữ muốn mau chứng được tất cả giáo pháp của Phật phải học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này.

Mạn-thù-thất-lợi, nếu các thiện nam, thiện nữ muốn biết nghĩa lý huyền bí của các pháp mà Như Lai không giác ngộ ra thì phải học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Vì sao? Vì các pháp được chứng ngộ và người chứng đều vô sở đắc.

Mạn-thù-thất-lợi, nếu các thiện nam, thiện nữ muốn biết về nghĩa lý huyền bí của các pháp mà Như Lai không chứng đắc thì phải học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Vì sao? Vì pháp Phật đã chứng và người chứng đều vô sở đắc.

Mạn-thù-thất-lợi, thiện nam, thiện nữ nào muốn biết ý nghĩa huyền bí của lời Phật nói, sự về không đầy đủ oai nghi tướng hảo và không thể chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột của Như Lai thì phải học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này. Vì sao? Vì sự chứng quả vị Giác ngộ cao tột với oai nghi tướng tốt và người chứng đều vô sở đắc.

Mạn-thù-thất-lợi, thiện nam, thiện nữ nào muốn biết nghĩa lý huyền bí mà Phật nói về sự không thành tựu tất cả công đức, giáo hóa tất cả hữu tình của Như Lai, thì phải học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này. Vì sao? Vì tất cả công đức, sự giáo hóa hữu tình

và các Như Lai đều vô sở đắc.

Mạn-thù-thất-lợi, thiện nam, thiện nữ nào muốn chứng được sự hiểu biết thông suốt đối với các pháp phải học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này. Vì sao? Vì Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa chẳng thấy các pháp có chút chân thật, hoặc tịnh hoặc nhiễm, hoặc sinh hoặc diệt...

Mạn-thù-thất-lợi, thiện nam, thiện nữ nào muốn biết các pháp chẳng phải quá khứ, hiện tại, vị lai và tướng vô vi, phải học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này. Vì sao? Vì pháp giới chân thật chẳng phải thuộc quá khứ, hiện tại, vị lai hay vô vi. Vì các pháp đều nhập vào pháp giới chân thật.

Mạn-thù-thất-lợi, các thiện nam, thiện nữ nào muốn đạt được sự không nghi ngờ đối với các pháp, phải học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này.

Mạn-thù-thất-lợi, các thiện nam, thiện nữ nào muốn chuyển được xe pháp Vô thượng ba lần với mười hai hành tướng và trong đó hoàn toàn không có sự chấp trước, phải học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này.

Mạn-thù-thất-lợi, các thiện nam, thiện nữ nào muốn đạt được sự ban bố tâm Từ trùm khắp tất cả mà trong ấy không có tướng về hữu tình nào, phải học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này.

Mạn-thù-thất-lợi, thiện nam, thiện nữ nào muốn cùng thế gian thể nhập vào pháp tánh không có các sự tranh luận mà đối với thế gian và các sự tranh luận đều không đắc gì cả, phải học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này.

Mạn-thù-thất-lợi, thiện nam, thiện nữ nào muốn biết rõ khắp các chỗ đúng và không đúng của cảnh hoàn toàn không bị ngăn ngại, phải học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này.

Mạn-thù-thất-lợi, thiện nam, thiện nữ nào muốn đạt được các năng lực không sợ hãi của Như Lai và vô biên pháp của Phật, phải học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này.

Bấy giờ, Đồng tử Mạn-thù-thất-lợi bạch Phật:

–Con quán Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này không có tướng vô vi, không có các công đức, không sinh, không diệt, không sức lực, không khả năng, không đến, không đi, không vào, không ra, không tổn hại, không lợi ích, không biết, không thấy, không thể, không dụng, chẳng phải người tạo tác, cũng không thể làm cho các pháp sinh diệt, không làm cho các pháp là một hay là khác, không thành, không hoại, chẳng phải tuệ, chẳng phải cảnh, chẳng phải pháp phàm phu, chẳng phải pháp Thanh văn, chẳng phải pháp Độc giác, chẳng phải pháp Bồ-tát, chẳng phải pháp Như Lai, chẳng phải chứng hay không chứng, chẳng phải đạt được hay không đạt được, chẳng phải tận hay bất tận, chẳng vào sinh tử, chẳng ra khỏi sinh tử, chẳng nhập Niết-bàn, chẳng ra Niết-bàn, đối với các pháp của Phật chẳng thành chẳng hoại, đối với tất cả pháp chẳng phải tạo tác hay không tạo tác, chẳng phải có thể nghĩ bàn hay không thể nghĩ bàn, lia các sự phân biệt, chấm dứt sự hý luận, Bát-nhã ba-la-mật-đa này hoàn toàn không có công đức, thì làm sao Như Lai khuyên các hữu tình siêng năng tu học?

Phật bảo Đồng tử Mạn-thù-thất-lợi:

–Những điều đã nói tức là công đức chân thật của Bát-nhã ba-la-mật-đa. Các thiện nam nếu biết như vậy thì gọi là chân thật tu học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Lại nữa, Đồng tử Mạn-thù-thất-lợi, Đại Bồ-tát nào muốn học Tam-ma-địa thù thắng của Bồ-tát, muốn thành tựu Tam-ma-địa thù thắng của Bồ-tát, muốn an trụ trong Tam-ma-địa này, thấy tất cả Phật, biết được danh hiệu của Phật và thấy được thế giới

của chư Phật này, chứng được, thuyết được thật tướng của các pháp không chướng ngại, phải học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này, ngày đêm siêng năng chớ sinh lười mỗi.

Mạn-thù-thất-lợi bạch Phật:

– Vì sao gọi là Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa?

Phật bảo Đồng tử Mạn-thù-thất-lợi:

– Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa không tên, không tướng, không bờ, không bến, không chỗ về nương, chẳng phải cảnh nghĩ lường, chẳng phải tội, chẳng phải phước, chẳng phải tối tăm, chẳng phải sáng suốt, như hư không thanh tịnh và chân pháp giới chân thật, số lượng và giới hạn đều vô sở đắc. Do các yếu tố này cho nên gọi là Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Lại nữa, Đồng tử Mạn-thù-thất-lợi, Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa là chỗ đi qua sâu xa của các Bồ-tát. Nếu các Bồ-tát đi qua được chỗ ấy thì đối với các cảnh giới đều được thông suốt. Chỗ đi qua như vậy chẳng phải chỗ đi qua của tất cả thừa. Vì sao? Vì chỗ đi qua này không danh, không tướng, chẳng phải sự phân biệt. Thế nên gọi là chẳng phải chỗ đi qua.

Mạn-thù-thất-lợi lại bạch Phật rằng:

– Các Đại Bồ-tát tu hành pháp nào mau chứng quả vị Giác ngộ cao tột?

Phật bảo Đồng tử Mạn-thù-thất-lợi:

– Đại Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa với tâm không lười mỗi sẽ mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

Lại nữa, Đồng tử Mạn-thù-thất-lợi, Đại Bồ-tát nào thường tu hành đúng đắn Tam-ma-địa tướng trang nghiêm sẽ mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

Mạn-thù-thất-lợi lại bạch Phật:

– Vì sao gọi là Tam-ma-địa tướng trang nghiêm? Các chúng Bồ-tát tu hành thế nào?

Phật bảo Đồng tử Mạn-thù-thất-lợi:

– Tam-ma-địa này lấy tướng pháp giới để làm trang nghiêm. Thế nên gọi là Tam-ma-địa tướng trang nghiêm. Đại Bồ-tát nào muốn nhập vào Tam-ma-địa thù thắng này, trước hết phải lắng nghe, thỉnh hỏi, tu học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, rồi sau đó mới có thể nhập vào Tam-ma-địa này.

Mạn-thù-thất-lợi, Đại Bồ-tát nào chẳng động đối với pháp giới, biết pháp giới chân thật chẳng thể lay động, không thể nghĩ bàn, không thể hý luận, như vậy mới nhập vào được Tam-ma-địa Nhất tướng trang nghiêm.

Mạn-thù-thất-lợi, thiện nam, thiện nữ nào muốn nhập vào Tam-ma-địa này phải ở chỗ trống vắng, lìa xa chỗ ồn náo, ngồi kiết già chẳng nghĩ đến các tướng. Vì muốn lợi lạc tất cả hữu tình, đối với một Như Lai phải chú tâm chánh niệm, bám chặt danh tự, tướng hoàn toàn về dung nghi của Ngài, tùy Ngài ở phương nào thì ngồi thẳng quay về hướng ấy, niệm niệm tiếp nối nhau, niệm một Như Lai tức là đã quán niệm khắp chư Phật ba đời. Vì sao? Mạn-thù-thất-lợi, vì mỗi Đức Phật có vô lượng, vô biên công đức biện tài ngang bằng với tất cả Phật. Chư Phật ba đời đều nương vào một chân như mà chứng đại Bồ-đề không sai khác.

Mạn-thù-thất-lợi, thiện nam, thiện nữ nào siêng năng tu học, được nhập vào Tam-ma-địa Nhất tướng trang nghiêm, sẽ thấu rõ được vô lượng, vô biên hằng hà sa số pháp giới của chư Phật không có tướng sai khác, cũng có thể nắm giữ tất cả vô lượng, vô số hằng hà sa pháp luân Vô thượng mà chư Phật Bồ-tát đã chuyển, chưa chuyển. Như Tôn

giả A-nan-đà có đa văn trí tuệ, đối với lời Phật dạy đều ghi nhớ, gìn giữ hết. Tuy là bậc tối thắng trong chúng Thanh văn nhưng sự nắm giữ giáo pháp còn có phần hạn chế. Nếu vị nào chứng được Tam-ma-địa Nhất tướng trang nghiêm thì trí tuệ đa văn và sức nhớ, tất cả ấy sẽ không thể nghĩ bàn, có thể thọ trì được pháp luân Vô thượng của vô lượng, vô biên hằng hà sa số chư Phật Bồ-tát, đối với mỗi mỗi pháp môn đều được thông suốt nghĩa lý sâu xa, tuyên thuyết khai thị biện tài vô tận hơn A-nan-đà gấp trăm ngàn lần.

Mạn-thù-thất-lợi bạch Phật:

–Các Thiện nam an trụ ở Bồ-tát thừa kia khi chứng được Tam-ma-địa này làm sao đạt được vô lượng, vô biên công đức lợi ích?

Phật dạy:

–Đồng tử, thiện nam trụ ở Bồ-tát thừa ấy siêng năng tu học Tam-ma-địa Nhất tướng trang nghiêm, thường nghĩ: “Ta phải làm thế nào để thông suốt khắp pháp giới chư Phật, thọ trì tất cả pháp luân vô thượng, làm lợi ích lớn cho các hữu tình.” Do đây, khi chứng được Tam-ma-địa này liền được vô biên công đức lợi ích.

Mạn-thù-thất-lợi, thiện nam trụ ở Bồ-tát thừa kia, trước đây đã nghe công đức của Tam-ma-địa Nhất tướng trang nghiêm, phát khởi sự siêng năng, tinh tấn, chánh niệm tư duy, suy nghĩ về công đức của định này như vậy, như vậy nên tướng công đức xuất hiện. Đã thấy tướng này cũng như trước đã được nghe, vị ấy liền sinh vui mừng, càng siêng tu tập, dần dần được nhập vào Tam-ma-địa này, được công đức lợi ích thù thắng không thể nghĩ bàn. Những hữu tình nào hủy báng chánh pháp, chẳng tin thiện ác là kẻ nghiệp chướng nặng nề. Loại hữu tình ấy không thể chứng được định này.

Mạn-thù-thất-lợi, ví như có người gặp được ngọc báu, đưa cho thợ ngọc và bảo: “Viên ngọc quý này của tôi giá trị vô lượng nhưng hình sắc của nó chưa được sáng đẹp lắm. Anh hãy mài dũa ngọc đúng khuôn mẫu cho tôi nhưng chỉ làm sáng đẹp chứ đừng làm hư hình sắc.” Người thợ ngọc theo lời người kia bảo, dựa theo khuôn mẫu chú tâm như vậy dũa mài viên ngọc. Cứ như vậy, như vậy, màu sắc ánh sáng của ngọc phát dần thêm cho đến cực kỳ sáng và trong suốt. Khi tu sửa xong, giá trị viên ngọc thật vô lượng.

Mạn-thù-thất-lợi, các thiện nam trụ Bồ-tát thừa kia cũng như vậy, tu học Tam-ma-địa này dần dần cho đến khi chứng được Tam-ma-địa này thì được vô biên công đức lợi ích thù thắng.

Mạn-thù-thất-lợi, ví như mặt trời chiếu sáng khắp mọi nơi, làm lợi ích lớn lao. Cũng vậy, khi chứng được Tam-ma-địa Nhất tướng trang nghiêm sẽ chiếu khắp pháp giới, cũng thông suốt được tất cả pháp môn, vì các hữu tình làm lợi ích to lớn, công đức lợi ích thù thắng không thể nghĩ bàn.

Mạn-thù-thất-lợi, như Ta đã nói, tất cả các loại pháp môn đều đồng một vị là vị xa lìa, vị giải thoát, vị vắng lặng, không có sự chống trái. Khi chứng được Tam-ma-địa này, các thiện nam trụ Bồ-tát thừa xiển dương pháp môn nào cũng cùng một vị là vị xa lìa, vị giải thoát, vị vắng lặng, không có sự chống trái. Khi chứng được Tam-ma-địa này, các thiện nam trụ Bồ-tát thừa kia dù diễn giảng pháp môn nào thì tài biện thuyết cũng vô tận, mau được thành tựu viên mãn pháp phần Bồ-đề.

Thế nên, này Đồng tử Mạn-thù-thất-lợi, Đại Bồ-tát nào thường tu hành đúng Tam-ma-địa Nhất tướng trang nghiêm thì sẽ mau chứng quả vị Giác ngộ cao tột.

Lại nữa, Đồng tử Mạn-thù-thất-lợi, Đại Bồ-tát nào chẳng thấy các thứ sai khác và nhất tướng của pháp giới thì mau chứng quả vị Giác ngộ cao tột. Nếu các thiện nam trụ

Bồ-tát thừa chấp nhận pháp của Bồ-tát không cần tu hành, chấp nhận đại Bồ-đề không cần cầu đạt đến, vì hiểu rõ bản tánh của tất cả pháp là không. Do họ chấp nhận những điều này nên mau chứng quả vị Giác ngộ cao tột. Thiện nam nào trụ Bồ-tát thừa tin tất cả pháp đều là Phật pháp, nghe tất cả là không mà tâm chẳng kinh sợ, nghi ngờ. Do nguyên nhân này nên mau chứng quả vị Giác ngộ cao tột. Nếu thiện nam trụ Bồ-tát thừa nghe thuyết các pháp đều hoàn toàn không mà tâm chẳng mê mờ, cũng chẳng nghi ngờ, thường không lìa bỏ giáo pháp của Phật, thì sẽ mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

Bấy giờ, Đồng tử Mạn-thù-thất-lợi nghe lời này liền bạch Phật:

–Quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật quyết định do nguyên nhân này mà chứng được chăng?

Phật dạy:

–Chẳng được.

Mạn-thù-thất-lợi lại bạch Phật rằng:

–Quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật chẳng do nguyên nhân này mà chứng được chăng?

Phật dạy:

–Chẳng phải vậy. Vì sao? Vì là cảnh giới chẳng nghĩ bàn, chẳng do nguyên nhân và chẳng phải nguyên nhân mà chứng được quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật, phải biết đây là cảnh giới chẳng nghĩ bàn.

Mạn-thù-thất-lợi, nếu thiện nam, thiện nữ nghe thuyết như vậy nhưng tâm chẳng kinh sợ thì. Ta nói những thiện nam, thiện nữ kia đã ở chỗ vô lượng Đức Phật, đã phát nguyện lớn, gieo trồng căn lành. Vì vậy nên Bí-sô và Bí-sô-ni nghe thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như vậy mà tâm chẳng kinh sợ nghi ngờ, cũng chẳng mê lầm thì họ là người chân thật theo Phật xuất gia. Nếu các Cận sự nam hay Cận sự nữ nghe thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này mà tâm chẳng kinh sợ, nghi ngờ cũng chẳng mê lầm thì họ thật sự là người quy y Phật, Pháp, Tăng. Nếu các thiện nam trụ Bồ-tát thừa chẳng học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như vậy thì chẳng gọi là kẻ chân thật tu học Bồ-tát thừa.

Mạn-thù-thất-lợi, ví như ở thế gian, cỏ cây, rừng rậm, thuốc thang, vật, hạt giống... tất cả đều nương vào mặt đất mà sinh trưởng. Như vậy tất cả căn lành thế gian và xuất thế gian của Bồ-tát và các việc khác đều hoàn toàn dựa vào Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này mà được sinh trưởng. Phải biết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này đã bao trùm các pháp, đều tùy thuận sự chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột mà không có chướng trái.

Bấy giờ, Đồng tử Mạn-thù-thất-lợi nghe Phật nói, bèn thưa:

–Đời sau này ở châu Thiệm-bộ, thành, ấp, xóm, làng chỗ nào diễn thuyết khai thị Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa sẽ có nhiều người tin nhận?

Phật bảo Đồng tử Mạn-thù-thất-lợi:

–Nay, các thiện nam trong hội này nghe thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa tin nhận, tu hành, vui mừng, phát nguyện: “Tôi nguyện đời sau, dù sinh chốn nào thường được nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa.” Đời sau dù họ sinh đến chốn nào, nhờ nguyện lực đời trước nên chỗ họ ở liền có Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này diễn giảng, khai thị và được nhiều người tin nhận.

Mạn-thù-thất-lợi, các thiện nam nghe thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa vui mừng hớn hờ, hết lòng tin nhận. Ta nói: họ đã gieo trồng căn lành lâu đời, nhờ sức nguyện đời trước mới được như vậy.

Mạn-thù-thất-lợi, có người nào muốn nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, ông nên bảo rằng: “Các Thiện nam, tùy ý nghe và ghi nhận, chớ sinh lòng kinh sợ, nghi ngờ, không tin thì thêm hủy báng chống lại. Trong kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa này rất là thâm thâm, chẳng hiển bày pháp có, nghĩa là chẳng chỉ bày có sự thành hoại có sở đắc của pháp phàm phu, hoặc pháp Thanh văn, hoặc pháp Độc giác, hoặc pháp Bồ-tát, hoặc pháp Như Lai.

Mạn-thù-thất-lợi bạch Phật:

–Nếu có Bí-sô, Bí-sô-ni đến chỗ của con hỏi: Vì sao Như Lai vì đại chúng tuyên thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa? Con sẽ đáp: Phật nói các pháp không có tướng chống trái, tranh cãi. Vì sao? Vì hoàn toàn không có pháp để cùng pháp tranh cãi, cũng không có hữu tình. Phải tin hiểu lời Phật dạy. Vì sao? Vì các loài hữu tình đều chẳng thể nắm bắt được.

Lại nữa bạch Thế Tôn, con phải bảo họ: Như Lai thường nói thật tế các pháp. Vì sao? Vì các pháp bình đẳng hoàn toàn được thật tế bao trùm, trong đây chẳng nói A-la-hán... thường được pháp thù thắng. Vì sao? Vì pháp được chứng đắc của A-la-hán... cùng với pháp phàm phu không có tướng sai khác.

Lại nữa bạch Thế Tôn, con sẽ bảo họ: Pháp Phật nói ra chẳng làm cho hữu tình đã, đang, sẽ được nhập Niết-bàn. Vì sao? Vì các hữu tình rốt ráo là Không.

Lại nữa bạch Thế Tôn, các thiện nam đi đến gặp con và thỉnh rằng: “Bát-nhã ba-la-mật-đa mà ngài và Như Lai đã từng bàn luận, xin ngài vì chúng con mà nói, hôm nay chúng con rất muốn nghe.” Con sẽ bảo họ: Người muốn nghe chớ khởi tâm lắng nghe cũng đừng ràng buộc niệm, nên khởi tâm như huyễn, như hóa. Có như vậy mới hiểu được lời ta nói. Các người nếu muốn nghe pháp của Ta phải khởi tâm thế này: Pháp hôm nay được nghe như dấu chim trên không, như con của thạch nữ. Như vậy mới nghe được lời Ta nói. Nếu muốn nghe pháp của Ta, các người chớ khởi lên hai tưởng. Vì sao? Vì pháp ta nói xa lìa hai tưởng. Nay các người không nên phá hoại ngã tưởng, chẳng khởi các kiến chấp, đối với giáo pháp của Phật không có sự mong cầu ở trong pháp của phàm phu, chẳng ưa đời động. Vì sao? Vì tướng của hai pháp là không, không có sự lấy bỏ.

Bạch Thế Tôn, có những hữu tình thỉnh con thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Trước hết con dạy Kinh, dạy Luật, rồi đem ấn vô tướng ấn định các pháp, làm cho người mong cầu nghe pháp lìa xa tâm chấp trước. Sau đó vì họ thuyết pháp tương ứng Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Đức Phật khen ngợi Đồng tử Mạn-thù-thất-lợi:

–Hay thay, hay thay! Ông đã thuyết giáo pháp mà Ta đã nói một cách hoàn hảo và đã nói được phương tiện.

Mạn-thù-thất-lợi, thiện nam, thiện nữ nào muốn thấy Như Lai, muốn gần gũi Phật để cúng dường, cung kính phải học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này. Những hữu tình nào muốn thỉnh chư Phật làm vị Đại sư, phải học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này. Những hữu tình nào muốn chứng quả vị Giác ngộ cao tột hoặc chẳng muốn chứng, phải học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này. Những hữu tình nào muốn được thiện xảo tất cả các Định, phải học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này. Những hữu tình nào muốn được tự tại phát khởi tất cả định, phải học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này. Vì sao? Vì đối với các Tam-ma-địa, cần phải biết các pháp không sinh, không diệt, không tạo tác, không hành động, mới có thể tự tại phát khởi. Vì sao? Vì đã thấu rõ các pháp là không, không

có ngăn ngại. Những hữu tình nào muốn thấu rõ các pháp đều có sự xuất ly, không có một pháp nào không có sự xuất ly, phải học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Những hữu tình nào muốn thấu rõ các pháp chỉ là giả thi thiết, không có sự chân thật, phải học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này. Nếu muốn biết rõ các loài hữu tình tuy hưởng tối quả vị Giác ngộ cao tột nhưng không thấy có hữu tình tới Bồ-đề, cũng không có sự thoái lui, phải học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này. Vì sao? Vì đã thấu rõ tất cả pháp tức là Bồ-đề.

Nếu muốn hiểu rõ tất cả hữu tình hành hạnh Bồ-đề, không có kẻ nào chẳng hành cũng không có sự thoái lui, phải học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này. Vì sao? Vì Bồ-đề tức là thật tánh của các pháp. Tất cả hữu tình đều hành các pháp, không có người bỏ pháp; các hành đều là không nên không thoái lui. Muốn hiểu rõ tánh tất cả pháp tức là Bồ-đề, tất cả Bồ-đề tức là pháp giới. Đây tức là thật tế, thật tế tức là không, tâm không thoái lui; phải học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này.

Mạn-thù-thất-lợi, Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa chỉ rõ tác dụng và sự làm lợi ích hữu tình thêm khó nghĩ bàn của chư Phật, cũng là chỗ hoạt động của Như Lai. Vì sao? Vì Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa không thể chỉ ra, không thể tuyên thuyết, là pháp không đọa, chỉ có Như Lai như thật giác ngộ dùng phương tiện thiện xảo vì hữu tình mà thuyết giảng.

Mạn-thù-thất-lợi, nếu có Bí-sô, Bí-sô-ni đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, thọ trì tối thiểu dù một bài kệ bốn câu, giảng nói cho người khác, nhất định hưởng tới Bồ-đề, an trú cảnh giới của Phật hướng gì thường tu hành theo lời dạy. Phải biết người này chẳng đọa vào cảnh giới ác, mau chứng quả vị Giác ngộ cao tột.

Mạn-thù-thất-lợi, những hữu tình nào nghe thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này mà tâm chẳng quên mất, cũng chẳng kinh sợ lại hoan hỷ tin nhận, phải biết những người này nhất định sẽ chứng được tất cả pháp Phật, được tất cả Như Lai hứa khả, thâm nhận làm chúng đệ tử.

Mạn-thù-thất-lợi, những thiện nam tín nữ nào tin nhận pháp ấn Vô thượng của Như Lai là Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, sẽ được phước vô lượng. Pháp ấn này được tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác cùng nhau hộ niệm; các vị A-la-hán, Bồ-tát, bậc trí và các Thiên thần đều cùng nhau bảo vệ giữ gìn. Những thiện nam nào trụ Bồ-tát thừa được ấn này tức đã được công nhận vượt qua các cảnh giới ác, Thanh văn, Độc giác, nhất định sẽ chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

Khi ấy, Thiên đế Thích liền cùng với vô lượng Thiên tử của cõi trời Ba mươi ba đều cầm các thứ hương hoa xinh đẹp của cõi trời: hoa Ôn-bát-la (sen xanh), hoa Câu-mỗ-đa (sen đỏ), hoa Bát-đặt-ma (sen trắng), hoa Bôn-trà-lợi (sen vàng), hoa vi diệu âm, hoa diệu linh thoại và bột hương chiên-đàn cúng dường Bát-nhã ba-la-mật-đa, tung rải dâng lên Như Lai.

Mạn-thù-thất-lợi, tất cả Bồ-tát và Thanh văn... Lại trở các thứ âm nhạc cõi trời ca ngợi diệu pháp để cúng dường. Họ lại phát nguyện: Nguyện cho tất cả chúng tôi thường nghe pháp ấn Vô thượng của Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này.

Khi ấy, Thiên đế Thích lại phát nguyện: Nguyện các loài hữu tình ở châu Thiệm-bộ thường nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa, vui mừng thọ trì thành tựu giáo pháp của Phật. Thiên chúng chúng tôi thường hộ vệ, khiến cho người thọ trì không gặp trở ngại. Các loài hữu tình ít dùng công sức mà được lắng nghe, thọ trì, đọc tụng phải biết đều là oai lực của chư Thiên.

Bấy giờ, Phật khen Thiên đế Thích:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Thiên chủ, ông đã phát được nguyện này. Nếu có người nghe được nguyện này, vui mừng thọ trì nhất định sẽ thành tựu các pháp của Phật, mau hưởng tới quả vị Giác ngộ cao tốt.

Mạn-thù-thất-lợi bạch Phật:

–Cúi xin Như Lai dùng sức thần thông hộ trì Bát-nhã ba-la-mật-đa trụ lâu ở thế gian để làm lợi ích cho tất cả.

Khi ấy, Phật liền hiện sức thần thông lớn làm cho các núi, đại địa của thế giới ba lần ngàn rung động sáu cách, lại hiện lên mỉm cười, phóng ánh sáng lớn chiếu khắp thế giới ba lần ngàn.

Mạn-thù-thất-lợi bạch Phật:

–Đây là tướng Như Lai hiện sức thần thông, hộ trì Bát-nhã ba-la-mật-đa trụ lâu ở thế gian để làm lợi ích.

Phật dạy:

–Đúng vậy, đúng như ông nói! Ta dùng thần lực hộ trì pháp ấn Vô thượng Bát-nhã ba-la-mật-đa, làm cho trụ lâu ở đời để làm lợi ích cho hữu tình. Chư Phật Thế Tôn thuyết pháp thù thắng rồi, theo đúng pháp này đều khởi lên sức đại thần thông, hộ trì pháp này được trụ lâu ở thế gian, khiến cho các Thiên ma không thể làm gì được. Những bọn người ác không thể hủy báng. Tất cả ngoại đạo vô cùng sợ hãi. Nếu người nào siêng năng tu học pháp này thì tất cả chướng nạn đều bị tiêu diệt.

Khi Đức Bạc-già-phạm thuyết kinh này rồi, tất cả chúng Đại Bồ-tát mà Mạn-thù-thất-lợi là vị đứng đầu cùng với các Bí-sô, bốn bộ đại chúng, Trời, Rồng, Dược-xoa, A-tố-lạc... tất cả chúng hội nghe Phật thuyết đều rất vui mừng, tin nhận, phụng hành.

